

02.1

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 031284 19 U
Sarajevo, 20.01.2020. godine

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА	
КАНАЛ ЗА ЗАПИСНИЧАРА	
31-01-2020	
ОПШТИНА	Број
US-02-13-1-112	18

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija, Branimira Orašarin kao predsjednika vijeća, Jadranke Brenjo i Maide Bikić, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Slađane Anđelić, u upravnom sporu tužitelja „Defter“ d.o.o. Sarajevo, kojeg zastupa punomoćnik Sanel Nezirić, advokat iz Sarajeva, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-783-7/18 od 29.11.2018. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana, 20.01.2020. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim ješenjem tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka, broj i datum naveden u uvodu, i to stavom 1. usvojena je žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o izboru najpovoljnijeg ponuđača, ugovornog organa JZU Zavod za forenzičku psihijatriju Sokolac, broj: 1969/18 od 10.10.2018. godine, stavom 2. se poništava tenderska dokumentacija broj: 1494/18 od 13.08.2018. godine i sve radnje proistekle iz iste, stavom 3. se usvaja zahtjev za povrat naknade za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM, stavom 4. se usvaja zahtjev za naknadu troškova u visini Trife o nagradama i naknadama troškova za rad advokata u iznosu od 280,80 KM, dok se u preostalom dijelu odbija kao neosnovan, stavom 5. se nalaže ugovornom organu da žalitelju nadoknadi troškove žalbenog postupka iz stav 4. rješenja u roku od 15 dana od dana izvršnosti rješenja.

Tužitelj je blagovremeno podnio tužbu za pokretanje upravnog spora u kojoj navodi da je nejasno i kontradiktorno obrazloženje tuženog u pogledu odluke o troškovima za sastav žalbe jer tuženi navodi da djelimično usvaja zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe iako je žalba u cijelosti osnovana, te primjenjuje odredbe člana 18. stav 2. i člana 33. Tarife. Ukazuje da se tuženi pozvao i na stav Suda BiH iskazan u presudi broj: S1 3 U 023495 16 U od 16.03.2018. godine, a da pri tome nije obrazložio na šta se odnosi i koji je to konkretan stav. Smatra da tuženi u konkretnoj pravnoj stvari nije mogao primijeniti odredbu člana 18. stav 2. tarife

obzirom da se žalba ne može smatrati podneksom kojim se pokreće upravni postupak. Navodi da je sastav žalbe u svim postupcima određen kao posebna radnja za koju se uvijek obračunava veća nagrada od sastavljanja ostalih podnesaka. Navodi da je u ukupno 11 članova Zakona o javnim nabavkama propisano da je procijenjena vrijednost nabavke obavezan dio i odluke o pokretanju postupka, tenderske dokumentacije, a posebno da je vrijednost nabavke obavezna u žalbenom postupku jer je to odlučujuće prije svega za određivanje nadležnosti URŽ-a, te zbog visine naknade za pokretanje žalbenog postupka. Smatra da je tuženi trebao nagradu za sastav žalbe odrediti u skladu sa članom 18. stav 6. Tarife jer se žalba ne može smatrati podneškom u smislu odredbi Tarife. Ističe da se radi o procjenjivom sporu jer je još u tenderskoj dokumentaciji ugovorni organ kao procijenjenu vrijednost naveo iznos od 25.000,00 KM bez PDV-a. Konačno je predložio da se tužba uvaži, osporeno rješenje poništi i predmet vrati tuženom na ponovni postupak.

U odgovoru na tužbu tuženi Ured za razmatranje žalbi BiH, Filijala Banja Luka i ugovorni organ JZU Zavod za forenzičku psihijatriju Sokolac su predložili da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je ugovorni organ JZU Zavod za forenzičku psihijatriju Sokolac pokrenuo postupak javne nabavke sredstava za higijenu za koji je obavještenej o nabavci broj: 33-1-1-33-3-5/18 od 06.09.2018. godine objavljeno na portalu javnih nabavki, te je nakon provedenog postupka dana 10.10.2018. godine donio odluku broj: 1969/18 kojom je kao najpovoljnijeg ponuđača izabrao „Onogošt“ d.o.o. Sokolac. Tužitelj je protiv navedene odluke izjavio žalbu koju je tuženi osporenim rješenjem usvojio i poništio tendersku dokumentaciju i sve radnje proistekle iz iste, te usvojio zahtjev tužitelja za naknadu troškova za sastav žalbe u iznosu od 280,80 KM, dok je u preostalom dijelu zahtjev odbijen kao neosnovan i usvojio je zahtjev tužitelja za povrat nakande za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 500,00 KM. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je djelimično uvažio zahtjev tužitelja za troškove postupka, jer je u skladu sa članom 18. stav 2. i 33. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u F BiH koji propisuje naknadu u neprocjenjivim predmetima za sastav žalbe u upravnom postupku, te mu je dodjeljen iznos od 280,80 KM.

Ocjenjujući zakonitost osporenog rješenja ovo vijeće je našlo da je odluka tuženog donesena pravilnom primjenom materijalnog propisa.

Odredbama člana 105. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16), propisano je da kada u postupku učestvuju dvije ili više stranaka sa suprotnim interesima, stranka koja je izazvala postupak, a na čiju je štetu postupak okončan, dužna je protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove, koji su toj stranci nastali učestvovanjem u postupku. Ako je u takvom slučaju, koja od stranaka djelimično uspjela sa svojim zahtjevom, ona je dužna nadoknaditi protivnoj stranci troškove srazmjerno dijelu svog zahtjeva s kojim nije uspjela. Takođe, u članu 105. stav 3. citirane zakonske odredbe, propisano je da se troškovi za pravno zastupanje nadoknađuju samo u slučajevima kada je takvo zastupanje bilo nužno i

opravdano. U konkretnom slučaju nije sporno da su troškovi koje je imao tužitelj opravdani troškovi jer je u postupku dokazao da tenderska dokumentacija nije sačinjena u skladu sa Zakonom o javnim nabavkama.

Nije osnovan prigovor tužbe da je prilikom odlučivanja o troškovima tuženi pogrešno primijenio materijalni propis i podzakonski akt, na osnovu kojeg je tužitelju dodijeljen iznos od 280,80 KM, na ime sastava žalbe u upravnom postupku. Naime, ugovorni organ je pokrenuo postupak javne nabavke, na portalu javnih nabavki objavio obavještenje o nabavci, te nakon provedenog postupka donio odluku o izboru najpovoljnijeg ponuđača protiv koje je tužitelj izjavio žalbu, koja je osporenim rješenjem uvažena i poništena tenderska dokumentacija i sve radnje proistekle iz iste. Dakle, u konkretnom slučaju nije sporno da je tužitelj uspio sa žalbom. Pravilno je tužni odlučio da se u skladu sa Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad advokata F BiH u konkretnom slučaju ima primjeniti član 18. stav 2. i član 33. Tarife koji se odnosi na nagradu u neprocjenjivim predmetima. U skladu sa navedenim članom za podneske kojima se pokreće upravni postupak u neprocjenjivim predmetima nagrada iznosi 80 bodova, a kako vrijednost boda iznosi 3 KM, to ukupno iznosi 240,00 KM, odnosno uvećano za iznos PDV-a iznosi 280,80 KM. Tužitelj je u konkretnom postupku imao žalbu sa kojom je uspio u postupku i u odnosu na tu žalbu je ostvario pravo na naknadu za sastav žalbe u skladu sa važećom Tarifom.

Kako je tužba tužitelja odbijena, to u smislu člana 61. Zakona o upravnim sporovima BiH, nije bilo osnova za naknadu troškova upravnog spora.

Na osnovu izloženog, ovaj Sud je primjenom odredbe člana 37. stav 1. i 2., Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), odlučio kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR
Sladana Anđelić

PREDSJEDNIK VIJEĆA
SUDIJA

Branimir Orašanin

